

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ

การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๔/๒๕๖๖

เรื่อง สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว กรณีกล่าวอ้างว่า ถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐติดตามทำให้เกรงว่าจะไม่ได้
รับความปลอดภัย

ผู้ร้อง -
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นสมควรให้มีการตรวจสอบ

ผู้ถูกร้อง -

๑. ความเป็นมา

สืบเนื่องจาก [REDACTED] ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติให้ตรวจสอบ กรณีกล่าวอ้างว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐข่มขู่คุกคาม กระทำอนาจารและดำเนินคดีล่าช้า
โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ตามรายงาน
ผลการตรวจสอบ ที่ [REDACTED] และแจ้งผลการตรวจสอบให้ [REDACTED]
ทราบ ต่อมาเมื่อวันที่ [REDACTED] ได้มีหนังสือขอโต้แย้งรายงานผลการตรวจสอบ
ดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐาน
ใหม่ หรือมีเหตุอื่นใดอันอาจทำให้เรื่องที่พิจารณาและมีมติไปแล้วเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญจึงมีมติ
ไม่ทบทวนรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม เห็นว่า มีประเด็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ซึ่งอาจเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน
กล่าวคือ เมื่อประมาณเดือน [REDACTED] มีบุคคลซึ่งคาดว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ [REDACTED]
[REDACTED] ได้ติดตามความเคลื่อนไหว [REDACTED] บริเวณด้านหน้าที่
พักอาศัย [REDACTED] และ
ติดตามในระหว่างที่ [REDACTED] เดินทางไปประกอบกิจวัตรประจำวันตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งการกระทำ
ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว รวมทั้งทำให้ [REDACTED] เกิดความหวาดกลัวว่าจะ
ได้รับอันตรายต่อชีวิตและร่างกาย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีมติให้ตรวจสอบการละเมิด
สิทธิมนุษยชน (หยิบยก) โดยรับเป็นคำร้องที่ ๙๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๓๔
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐

/ ๒. การพิจารณา...

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ตามคำร้องเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีหนังสือสอบถามข้อเท็จจริงไปยัง กอ.รมน. ซึ่งได้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว และบันทึกการให้ถ้อยคำจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาประกอบเอกสารและพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้

๓.๑ บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้จัดการ [REDACTED] ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

๓.๒ หนังสือ [REDACTED] ด่วนที่สุด ที่ [REDACTED] ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓.๓ บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้จัดการ [REDACTED] ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

๓.๔ บันทึกการให้ถ้อยคำของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ [REDACTED] ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๕

๓.๕ บันทึกการให้ถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดสืบสวนสถานีตำรวจ [REDACTED] ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๕

๓.๖ บันทึกการให้ถ้อยคำของ [REDACTED] ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

๓.๗ บันทึกการให้ถ้อยคำทางโทรศัพท์ของเจ้าหน้าที่ศูนย์ระบบเทคโนโลยีจราจร สำนักงานจราจรและขนส่งกรุงเทพมหานครต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

๔. รัฐธรรมนูญ พันธกรณีระหว่างประเทศ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๔.๒ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

๕. ข้อเท็จจริงที่รับฟังได้

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้โดยสรุป ดังนี้

๕.๑ ข้อเท็จจริงจาก ██████████ ผู้เสียหาย

ปัจจุบัน ██████████ อาศัยอยู่ที่ ██████████

██████████ โดยเปิดร้านขายของออนไลน์ ██████████
██████████ เมื่อประมาณเดือน ██████████ จำช่วงวันเวลาที่ชัดเจนไม่ได้) มีบุคคลคอยเฝ้าติดตามความเคลื่อนไหวในการใช้ชีวิตประจำวันโดยติดตามถ่ายภาพบริเวณที่พักอาศัย และถ่ายภาพรถยนต์ของ ██████████ บริเวณลานจอดรถ ██████████ ซึ่งคาดว่าบุคคลที่คอยติดตามดังกล่าวจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัด ██████████ โดยเคยสอบถามบุคคลที่คอยติดตามดังกล่าวแล้ว และได้รับแจ้งว่าเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ แต่ไม่ได้บอกรายละเอียด ซึ่ง ██████████ ไม่ได้ถ่ายภาพบุคคล หรือยานพาหนะที่บุคคลดังกล่าวใช้ในการติดตามไว้ จากเหตุการณ์ดังกล่าว ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัย จึงได้เข้าแจ้งความเพื่อลงรายงานประจำวันต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ ██████████ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยดูแลความปลอดภัยเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ต่อมา มีเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดสืบสวน ซึ่งคาดว่า เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจ ██████████ มาสอบถามเจ้าหน้าที่ ██████████ ว่า ██████████ ที่พักอาศัยอยู่ใน ██████████ หรือไม่ สำหรับบริเวณลานจอดรถ ██████████ ไม่มั่นใจว่ามีกล้องวงจรปิดติดตั้งไว้หรือไม่

๕.๒ ข้อเท็จจริงจากหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๕.๒.๑ ██████████ ได้มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับห้วงเวลา สถานที่เกิดเหตุ และพฤติการณ์ในการกระทำของบุคคลซึ่งคาดว่า เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ██████████ ตามที่กล่าวอ้าง ว่าติดตามความเคลื่อนไหวในการใช้ชีวิตประจำวันของ ██████████ เพื่อนำไปใช้ประกอบการตรวจสอบและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อไป

๕.๒.๒ ผู้จัดการ ██████████ ให้ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ก่อนที่ ██████████ เข้าพักอาศัยที่ ██████████ มักจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาตรวจสอบเรื่องความผิดเกี่ยวกับ

/ ยาสเสพติด...

ยาเสพติดเป็นประจำ โดยส่วนใหญ่จะแต่งกายนอกเครื่องแบบสลับเปลี่ยนหมุนเวียนกันเข้ามาในบริเวณพื้นที่ของ [REDACTED] และตามปกติก่อนเข้าตรวจสอบ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะแจ้งให้ [REDACTED] ทราบทุกครั้ง สำหรับบริเวณพื้นที่ของ [REDACTED] มีกล้องวงจรปิด ๔ ตัว แบ่งเป็นบริเวณลานจอดรถ ๒ ตัว และบริเวณทางเข้า [REDACTED] อีก ๒ ตัว โดยข้อมูลที่บันทึกไว้จะสามารถดูย้อนหลังได้เพียง ๗ วันเท่านั้น แต่เหตุการณ์ที่ [REDACTED] กล่าวอ้างว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐติดตามถ่ายภาพบริเวณ [REDACTED] เกิดขึ้นเมื่อประมาณเดือน [REDACTED] จึงไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลการบันทึกภาพจากกล้องวงจรปิดของ [REDACTED] ได้

๕.๒.๓ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ [REDACTED] ให้ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า [REDACTED] เข้าพบพนักงานสอบสวนเพื่อลงรายงานประจำวันเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่มีบุคคลมาติดตาม แต่สำหรับเหตุการณ์ที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจ [REDACTED] ติดตามนั้น พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ [REDACTED] ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

๕.๒.๔ เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดสืบสวนสถานีตำรวจ [REDACTED] ให้ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เคยเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในบริเวณพื้นที่ของ [REDACTED] ที่เกิดเหตุ โดยเข้าไปดำเนินการตามหมายในคดีอาญาเรื่องอื่น ไม่ได้เข้าไปเพื่อติดตาม [REDACTED] ซึ่งในวันดังกล่าว ได้แจ้งข้อมูลให้ [REDACTED] รับทราบแล้ว และไม่มีข้อมูลว่ามีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นมาติดตามหรือไม่ เนื่องจากสถานีตำรวจ [REDACTED] ไม่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

๕.๒.๕ เจ้าหน้าที่ศูนย์ระบบเทคโนโลยีจราจร สำนักการจราจรและขนส่งกรุงเทพมหานคร ให้ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ปฏิบัติหน้าที่ดูแลระบบข้อมูลกล้องวงจรปิดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และทำหน้าที่จัดส่งข้อมูลจากการบันทึกให้กับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการอนุญาตให้เข้าตรวจดูบันทึกข้อมูลที่บันทึกไว้ สำหรับการบันทึกข้อมูลของกล้องวงจรปิดในความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานครนั้น จะมีระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลสูงสุด ๓๐ วัน หากล่วงเลยกำหนดเวลาดังกล่าว จะไม่สามารถตรวจดูข้อมูลที่มีการบันทึกไว้ได้ ซึ่งกรณีที่ขอให้ตรวจสอบนั้นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ประมาณเดือน [REDACTED] จึงไม่มีข้อมูลที่บันทึกไว้

๖. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาแล้วมีประเด็นที่ต้องตรวจสอบว่า กรณีมีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อ [REDACTED] โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐติดตามการใช้ชีวิตประจำวันหรือไม่ อย่างไร โดยมีข้อพิจารณา ดังนี้

๖.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐^๑ ได้ให้การรับรองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลไว้ การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เช่นเดียวกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil, and Political Rights: ICCPR)^๒ ซึ่งได้รับรองสิทธิของบุคคลที่จะไม่ถูกแทรกแซงความเป็นอยู่ส่วนตัว ครอบครัว เคหสถาน หรือการติดต่อสื่อสารโดยพลการหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งจะต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมิให้ถูกแทรกแซงเช่นว่านั้น

๖.๒ กรณีที่ ██████████ กล่าวอ้างว่า เมื่อประมาณเดือน ██████████ มีบุคคลซึ่งคาดว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐคอยติดตามการใช้ชีวิตประจำวันทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยจนต้องเข้าแจ้งความเพื่อลงรายงานประจำที่สถานีตำรวจ ██████████ นั้น จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยัง ██████████ ซึ่งคาดว่าจะจะเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกรณีข้างต้นปรากฏว่า ██████████ ได้ขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายละเอียดของห้วงเวลา สถานที่เกิดเหตุ และพฤติการณ์ในการกระทำของบุคคลซึ่งคาดว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ██████████ ตามที่กล่าวอ้างเพื่อนำไปใช้ประกอบการตรวจสอบและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่ ██████████ อ้างว่า ไม่สามารถจำวันเวลาเกิดเหตุที่ชัดเจนได้ รวมทั้งไม่ได้บันทึกภาพบุคคล หรือยานพาหนะที่บุคคลดังกล่าวใช้ในการติดตามไว้ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอตรวจสอบภาพจากกล้องวงจรปิดในพื้นที่ ██████████ ที่เกิดเหตุ รวมทั้งกล้องวงจรปิดในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อหาเบาะแสที่จะสามารถระบุถึงตัวบุคคลหรือยานพาหนะดังกล่าว แต่ไม่สามารถตรวจสอบได้ เพราะข้อมูลจากกล้องวงจรปิดในพื้นที่ ██████████ สามารถตรวจดูย้อนหลังได้เพียง ๗ วัน และกล้องวงจรปิดของกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นพื้นที่ใกล้เคียงกับ ██████████ สามารถตรวจดูข้อมูลย้อนหลังได้เพียง ๓๐ วัน

/ เท่านั้น...

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

^๒ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

ข้อ ๑๗

๑. บุคคลจะถูกแทรกแซงความเป็นอยู่ส่วนตัว ครอบครัว เคหสถาน หรือการติดต่อสื่อสารโดยพลการหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายมิได้ และจะถูกกลบเกลื่อนเกียรติและชื่อเสียงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายมิได้

๒. บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมิให้ถูกแทรกแซงหรือกลบเกลื่อนเช่นว่านั้น

เท่านั้น ในขณะที่เหตุการณ์ตามที่กล่าวอ้างเกิดขึ้นตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔ จึงล่วงเลยกำหนดเวลา
จัดเก็บข้อมูลแล้ว นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาตามบันทึกการให้ถ้อยคำของ ██████████ ซึ่งเป็น
สถานที่เกิดเหตุพบว่า ██████████ พักอาศัยอยู่นั้น มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาตรวจสอบเรื่อง
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นประจำทั้งก่อนและหลังจากที่ ██████████ เข้าพักอาศัย ซึ่งสอดคล้องกับ
บันทึกการให้ถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ██████████ ว่า ได้เข้าไปในพื้นที่ของ ██████████ เพื่อดำเนินการ
ตามหมายคดีอาญาในเรื่องอื่น โดย ██████████ ให้ถ้อยคำยอมรับว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ██████████
██████████ เข้ามาภายในพื้นที่ ██████████ หลังจากที่ได้เข้าแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ
██████████ แล้ว

ด้วยเหตุนี้ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่ยังไม่สามารถยืนยันถึงตัวบุคคล หรือ
ยานพาหนะที่บุคคลดังกล่าวใช้ในการติดตาม ██████████ ในช่วงเวลาตามที่มีการกล่าวอ้างได้ และกรณี
ที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจ ██████████ เข้าไปในพื้นที่ ██████████ ซึ่งเป็นเขตท้องที่รับผิดชอบ
ก็เป็นการเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ ยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่สามารถยืนยันได้ว่าเป็นการเข้าไป
ติดตาม ██████████ เป็นการเฉพาะตัว จึงยังไม่สามารถรับฟังได้ว่าการกระทำอันเป็นการละเมิด
สิทธิมนุษยชน

๗. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุม
ด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๘/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ จึงมีมติว่า
กรณีตามคำร้อง ยังไม่สามารถรับฟังได้ว่าการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์

นางปรีดา คงแป้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

นางสาวปติกาญจน์ สิทธิเดช

นายวสันต์ ภัยหลีกลี้

นางสาวสุภัทรา นาคะผิว

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

